

Στο επίκεντρο αυτής της ιστορίας βρίσκεται ένα από τα πιο σκοτεινά περιστατικά της ναζιστικής κατοχής: η βύθιση του πλοίου Τάναϊς, που μετέφερε, κλεισμένους στ' αμπάρια του, Έλληνες ομήρους, Ιταλούς αντιφασίστες, και όλους τους Εβραίους της Κρήτης.

Ο αφηγητής επιστρέφει στον γενέθλιο τόπο είκοσι χρόνια μετά και αναζητεί τα ίχνη του πατέρα του, που είχε χαθεί το 1944, και ως αιτία της εξαφάνισής αναφέρεται ο πνιγμός του στο ναυάγιο. Εκείνος αποφασίζει να συνεχίσει το ψάξιμο, σεβόμενος την υπόσχεση προς τη μητέρα του, που θεωρούσε τον άντρα της ακόμη ζωντανό. Μέρα με τη μέρα βρίσκεται αντιμέτωπος όχι μόνο με τα συμβάντα του πολέμου αλλά και με τις συνέπειές τους στις ζωές των ανθρώπων, τις κάθε λογής στοχοποιήσεις κοινωνιών και ατόμων. Οι παλιές πληγές ματώνουν με την πρώτη ψηλάφησή τους, το παρελθόν εξακολουθεί να καθορίζει το παρόν, κι εκείνος - μετανάστης από την τρυφερή ηλικία του - ταλαντεύεται ανάμεσα σε δυο ταυτότητες και σε πολλές εκδοχές των ίδιων γεγονότων.

Ανασκαλεύει τις μνήμες των άλλων, συναντά εφηβικούς έρωτες, περπατά στα σιωπηλά μονοπάτια της ιστορίας και περιπλανιέται στα δρομάκια της Οβριακής, μιας γειτονιάς που άδειασε μέσα σε 45 λεπτά, και οι κάτοικοί της, νέοι, γέροι και 120 παιδιά, χάθηκαν μια καλοκαιρινή νύχτα ανάμεσα στην Κρήτη και τη Σαντορίνη.

Όσο αναδύει τ' αποκαϊδια, ξεπηδούν μικρές ιστορίες ανθρώπων: κάποιας Εσθήρ που κρυβόταν στις ερημιές κι έγραφε ανεπίδοτα γράμματα, κάποιου Σαράντη που βρέθηκε να παλεύει ναυαγός με τα κύματα, κάποιας Ροδαμνής που την κούρεψαν και την πόμπεψαν μετά την απελευθέρωση, κάποιου μουγγού που βρέθηκε μόνος σε ξένο τόπο, κάποιου Έντζο που σκόπευε να προσφέρει δώρο στη Σιλβάνα του ένα ζευγάρι ξυλοπάπουτσα.

Ένα πολυφωνικό μυθιστόρημα που, μέσα στις σελίδες του, η μυθοπλασία βαδίζει πλάι στην ιστορία, τα πραγματικά πρόσωπα διαλέγονται με τα επινοημένα προκειμένου να αναδειχθούν οι μεγάλες αλήθειες που απλώνονται πέρα από τον χρόνο και τον χώρο. Έτσι γιατί ένα ιστορικό μυθιστόρημα δεν μπορεί και δεν πρέπει να συνομιλεί μόνο με τον χρόνο της ιστορίας.

ΝΙΚΟΣ ΨΙΛΑΚΗΣ

Κι οι θάλασσες σωπαίνουν

Ιστορικό μυθιστόρημα

Πανοράμα

ΚΑΡΜΑΝΩΡ

... Φτάνει μέχρι την πρύμνη. Αφουγκράζεται.

Ησυχία. Δεν ξέρει τι θέλει, δεν ξέρει τι τον σπρώχνει να σταθεί

πάνω από τ' αμπάρια, ν' ακούσει κάποια φωνή, κάποια λέξη.

Αφουγκράζεται πάλι. Μια φωνή μοναχική,

σαν από άλλους γαλαξίες φερμένη.

Κάποιος τραγουδά. Μα όχι, το τραγούδι δεν είναι θλιμμένο:

Πείτε μου, πείτε μου, πουλιά, πείτε μου, χελιδόνια,

πείτε μου αν είδατε ποτέ καράβι ν' αρμενίζει,

να 'χει τον στεναγμό πανί να 'χει το δάκρυ κύμα,

να έχει και στ' αμπάρια του σκias πεντακόσους σκλάβους.

«Κανένας πόλεμος δεν τελειώνει

με μια συμφωνία ειρήνης...»

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το ιστορικό μυθιστόρημα του

ΝΙΚΟΥ ΨΙΛΑΚΗ

Κι οι θάλασσες σωπαίνουν

θα παρουσιαστεί τη Δευτέρα 26 Νοεμβρίου

και ώρα 7.00 το απόγευμα

στη δημοτική αίθουσα της οδού Ανδρόγεω στο Ηράκλειο.

Θα μιλήσουν:

ο καθηγητής του Παν/μίου Κρήτης

Γιώργος Νικολακάκης

ο ερευνητής - συνεργάτης του Ιστορικού Μουσείου Κρήτης

Κωστής Μαμαλάκης

και ο συγγραφέας του βιβλίου

Αποσπάσματα θα διαβάσουν:

η Γεωργία Καρβουνάκη

και η Έφη Ψιλάκη

Θα συντονίσει ο Ηρακλής Πυργιανάκης